

[Jens Thoft]

Vi indførte i sin tid kulbrinteskatten for at sikre, at den overprofit, eller hvad man nu skal kalde det, der kom ude fra Nordsøen, ville aflejre sig i form af en betaling til statskassen. Men kulbrinteskatten har ikke givet noget, og selv med de oliepriser, der var i efteråret, da SF lavede forslaget på over 30 USD tønden, var der ikke noget som helst håb om, at kulbrinteskatten ville give så meget som en eneste krone i dette årtusinde. Jeg ved godt, at i 1986 – tror jeg det var – kom der få hundrede tusinde hjem i kulbrinteskate, men jeg kan sige, at det revisionsfirma, som fik skaffet selskabet en kulbrinteskate på halsen, da også er blevet fyret.

Det er da rigtigt, at fordi priserne i en kort periode ligger meget højt, behøver det ikke nødvendigvis at føre til kulbrinteskate; det er jeg helt enig med ministeren og andre ordførere i. Den slags små udsving kan man naturligvis ikke forvente omgående giver sig udslag i betaling. Men virkeligheden er altså, at vi aldrig nogen sinde har fået en krone i kulbrinteskate, og at vi formentlig heller aldrig får det. Spørgsmålet er så, om det er hensigtsmæssigt. Virkeligheden er nemlig den, at selv i latinamerikanske bananrepublikker skal man betale langt mere for olieudvindingen, end man skal i Nordsøen.

Er det hensigtsmæssigt, at vi på den måde forærer en del af vor nationale rigdom væk til et enkelt selskab? Jeg mener det ikke. Jeg vil godt sige, at når man undervejs i debatten har talt om 15 pct. og 25 pct. i det såkaldte kulbrintefradrag, så skal vi jo lige gange med 10, fordi det jo er om året. Det vil sige, at hver gang man har investeret en krone, så kan man rent faktisk trække 2,50 kr. fra. Virkeligheden er den, at hvis det kommer så galt, at man skal til at betale skat ude i Nordsøen, så kan det såmænd betale sig at bygge olierørledninger til England eller til Holland eller til Langtbortistan for pengene frem for at betale dem i skat, fordi hver eneste gang, man betaler en krone til en investering, så får man lov til at trække 2,50 kr. fra, og så har man jo sparet mere end investeringen. Den måde at begunstige overinvesteringer på er også ud fra et nationaløkonomisk synspunkt uhenigtsmæssigt.

Forslaget indeholder imidlertid ikke blot dette, at man nu ikke kan trække det fra med 250 pct., men kun med 150 pct. Det indeholder rent faktisk også en begrænsning på det maksimale rentefradrag. Det er der ikke ret mange af

ordførerne – helt præcist ingen af ordførerne – der har omtalt i førstebehandlingen, og jeg er erkender, at det er indviklet. Når jeg foreslår indsat en sådan begrænsning af det maksimale rentefradrag, som kan opnås ved opgørelse af feltindkomsten, så er det, fordi man dermed kan sikre, når et felt giver overskud, at pengene så ikke blot føres til udlandet, for at man bagefter kan låne dem til en høj rente, så man på den måde undgår at skulle betale skat. Det er altså også et forsøg på ligesom at forhindre en af de soleklare og åbenbare manipulationsmuligheder, der er for så vidt angår Nordsøolien.

Jeg glæder mig over, at et klart flertal i Folketinget tilslutter sig SF's ønske om en analyse, og at man er villig til at se positivt på de opstramninger, vi har foreslået. Det var godt, at vi kom så langt i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven. (Ændret overgangsbeskatning for gensidige forsikringsselskaber).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 28/12 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

SF's lovforslag om gensidige forsikringsselskaber skal ses i sammenhæng med lov nr. 889, som var en del af finanslovaftalen for 1990.

SF foreslår en ændring i den overgangsbestemmelse, som blev gennemført i forbindelse med, at gensidige forsikringsselskaber blev